

Подирз канонз-а четѣхъ са или са пѣхъ
 юще три псаломъ сзсз стихири-тѣ на празникъ-а,
 кой то са празнѣва. Въ тѣзи псаломы са свѣ-
 ратъ сички-тѣ твари, небе-то и земля-тѣ, да пѣ-
 хътѣ слава-тѣ на творецъ-а си, затока сега двери-
 тѣ, кои-то стоѣхъ затворени, догдѣто трае кано-
 нъ-а, пакъ са отворатъ, и священникъ-а запѣва
 хвалѣ: „слава тебѣ, кой то ни показа свѣтъ.“
 Въ старо време хѣртѣваше на вѣрни-тѣ тѣзи дѣмы
 старешина-та, кой то стражараше цѣла нощь, и
 като видѣше зорѣ-тѣ на истокъ, тогава ги хѣр-
 тѣваше, и христїани-тѣ, преди да си разотидѣхъ,
 юще еднаждѣ общо призивахъ божество-то спаси-
 телеко сзсз великъ-тѣ похвалѣ, коѣ-то ѣ напра-
 вена отъ пѣсни-тѣ на старый-а и новый-а за вѣтъ,
 и захващахъ сзсз дѣмы-тѣ, сз кои-то ангели-тѣ
 прослави хъ дете-то въ Витлїемъ, и свѣршвахъ сз
 пѣснь-тѣ на Серафимы-тѣ, кои-то видѣ пророкъ
 Исаїа, и сзсз слава-тѣ на света троица.

Ты знаешъ, любезный прїателю, тѣзи пѣснь
 отъ край до край, а кой да ѣ не знае, на кого
 да не заиграе сѣрце-то отъ умилность, като са
 вика сз не ѣ на помощь кротко-то агне, коѣ-то взе
 грѣхове-тѣ на свѣтъ-а, та сѣди отъ деснѣ-тѣ стра-
 нѣ на отца! Давидъ и евангелисти са обаждатъ
 въ сѣкій стихъ. А особенно трѣба да чѣе чело-
 вѣкъ тѣзи пѣснь на истокъ, зада бы и позналъ
 красотѣ-тѣ; по насъ ѣ пѣхъ само пѣвцы-тѣ и
 на двѣ-тѣ страны, но тамъ, понеже литѣргїѣ-та
 бѣва заедно сзсз утреннѣ-тѣ, владика-та, като